

Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Jeg ser mig ikke i Stand til at angive Dag og Tid for Tingets næste Møde; nærmere Meddelelse herom vil Medlemmerne modtage gennem Bureauet.

Mødet hævet Kl. 1⁴⁷.

20de Møde.

Onsdag den 25. Juni Kl. 1.

Formanden: Med Skrivelse af 20. ds. oversender Folketingets Formand:

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 70 af 29. Marts 1924 om Oprettelse af en Valutacentral,

hvilket Lovforslag er vedtaget af Folketinget. Lovforslaget forelægges herved. Eksemplarer er omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 70 af 29. Marts 1924 om Oprettelse af en Valutacentral.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 61).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart (Stauning): Det Lovforslag, jeg har den Ære at forelægge det høje Landsting, er, som man vil vide, vedtaget af Folketinget, hvor, saa vidt jeg husker, kun een stemte imod, medens nogle Medlemmer afholdt sig fra at stemme. Lovforslaget har sin Oprindelse i den Virksomhed, Valutacentralen udfolder. Paa et vist Tidspunkt mente Valutacentralen det nødvendigt for at økonomisere med den fremmede Valuta at udstede en Bekendtgørelse om skærpede Forholdsregler, og det har vist sig nødvendigt at opretholde disse Bestemmelser, som kun giver Adgang til Er-

hvervelse af fremmed Valuta i den Udstrækning, Betalingspligt foreligger; man kan altsaa ikke købe fremmed Valuta til Varepartier, som skal betales en Gang ud i Fremtiden, om 3 Maaneder eller et andet Tidsrum, men kun til det i Øjeblikket forfaldne Beløb kan fremmed Valuta faas i Henhold til denne den 25. Maj udstedte og senere fornyede Bekendtgørelse. Da Bekendtgørelsen altsaa fremdeles gælder; har man ment det ønskeligt at sikre sig imod Omgaaelse af den. Ihvorvel det i og for sig maa anses for at være givet i Kraft af den gældende Lov, at der ikke maa foretages de Transaktioner, som det foreliggende Lovforslag forbyder, har man dog ment det sikrest at underbygge Valutacentralens Virksomhed gennem et selvstændigt Lovforslag som det, jeg har tilladt mig at fremsætte for den høje Rigsdag. Lovforslaget indeholder derimod intet om reelle Importforanstaltninger eller deslige, hverken Importregulering eller noget andet, men kun en forøget Kontrol eller et Forsøg paa i hvert Fald at sikre, at de Bestemmelser, der udstedes af Valutacentralen, ikke bliver omgaaet.

Under Behandlingen i Folketinget blev der indsat en Bestemmelse, hvorefter Personer eller Institutioner, der opholder sig i Udlandet, vedblivende kan trække paa deres Banktilgodehavender her i Landet, medens man efter Lovforslagets oprindelige Form maatte mene, at dette var udelukket. Der er neppe nogen Betænkelighed ved at aabne Adgang hertil, lige saa lidt som der er nogen Betænkelighed ved, som det blev foreslaaet i Folketinget, at begrænse Lovens Varighed til den 1. November 1924, medens selve Loven om Valutacentralen bestaar uafhængigt deraf til den 1. April 1925. Under Hensyn til det ønskelige i, at Rigsdagen kunde samles om Lovforslaget, var der, som sagt, ikke nogen Betænkelighed ved den Tidsbegrænsning, der her er indsat.

Lovforslaget berører ikke de større Problemer i selve Valutasagen. Efter at Landstinget har forkastet det Forslag, som Regeringen havde fremsat, og som man ventede gennemført baade i Bank- og Erhvervskredse, er Spørgsmaalet om Valutaforanstaltninger selvfølgelig paa anden Maade taget op. Det er saaledes taget op af Valutacentralens Bestyrelse, fra hvilken en Henvendelse forelaa for Ministeriet netop samtidig med, at Landstinget forkastede det nævnte Lovforslag; og baade paa den Foranledning og fordi Sagen i øvrigt er af en saadan Karakter, at det